

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 35/2015-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. januára 2015 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti BAU land, spol. s r. o., Levočská 2, Poprad, zastúpenej advokátom JUDr. Mikulášom Buzgóom, Štúrova 20, Košice, pre namietané porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Kežmarok v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Cb 1/2004 a jeho uznesením zo 7. júna 2013 a postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cob 52/2013 a jeho uznesením z 26. augusta 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti BAU land, spol. s r. o., **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. júna 2014 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti BAU land, spol. s r. o. (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách aj „sťažovateľ“ alebo „žalobca“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Kežmarok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Cb 1/2004 a jeho uznesením zo 7. júna 2013 a postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cob 52/2013 a jeho uznesením z 26. augusta 2013.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

«Sťažovateľ je ako žalobca účastníkom základného konania o 4 256,46 eur pred Okresným súdom Kežmarok č. k. 2 Cb 1/04.

Konanie o takto uplatnenom nároku začalo v r. 2003 v konaní 1 Rob356/2003, kde dňa 12. 11. 2003 Okresný súd Kežmarok vydal platobný rozkaz na zaplatenie 128.230,- Sk s prísl. od 14. 7. 2002, ktorý platobný rozkaz bol z dôvodu podaného odporu zrušený a vec preradená do registra „Cb“ pod č. 2Cb 1/04.

Dňa 27. 7. 2007 Okresný súd Kežmarok po tom, čo zrušil svoje predchádzajúce uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania [REDAKOVANÉ], nariadil znalecké dokazovanie [REDAKOVANÉ].

Okresný súd Kežmarok pojednával v predmetnej právnej veci dňa 19. 2. 2004, 11. 3. 2004, 30. 3. 2004, 29. 9. 2004, 21. 2. 2006, 15. 10. 2007, 17. 4. 2008. Dňa 21. 4. 2008 došlo k vyhláseniu rozsudku a o určení povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 128.230,- Sk so 14,6 % úrokom z omeškania ročne od 14. 7. 2002 do zaplatenia a nahradiť trovy konania a tiež bol zaviazaný k úhrade súdneho poplatku vo výške 6 410,- Sk.

V dôsledku podaného odvolania žalovaným dňa 11. 8. 2008, Krajský súd v Prešove svojim uznesením č. 1 Cob/76/2008 zo dňa 12. 5. 2009 zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Okresný súd Kežmarok po vrátení veci konal na pojednávaní dňa 24. 11. 2010, 22. 12. 2010 a 12. 1. 2011, kedy došlo k vyhláseniu rozsudku. V dôsledku uznesenia

Krajského súdu v Prešove č. 1 Cob 43/2011 zo dňa 15. 5. 2012, bolo prvostupňové rozhodnutie zrušené a vec vrátená súdu prvého stupňa.

Posledné pojednávanie v tejto právnej veci bolo dňa 8. 10. 2012 a aj keď súd následne určil termín pojednávania, k rozhodnutiu vo veci samej k dnešnému dňu o uplatnenom nároku nedošlo.»

Ďalej sťažovateľka uviedla:

«Okresný súd Kežmarok v konaní sp. zn. 2 Cb 1/04 uznesením zo dňa 7. 6. 2013 zrušil pôvodné uznesenie o predbežnom opatrení zo dňa 10. 3. 2011 v prebiehajúcom konaní o zaplatenie 4.256,46 € s prísl., keď pôvodným rozhodnutím zakázal scudziť, zatažiť, zameniť, prenajať, alebo inak zmeniť nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného na LV č. [REDAKOVANÉ] k. ú. [REDAKOVANÉ].

Okresný súd Kežmarok svoje rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia zrušil na základe písomného návrhu konateľa spoločnosti [REDAKOVANÉ] na prijatie peňazí do úschovy a na základe jeho návrhu na zrušenie predbežného opatrenia.

Žalobca využijúc procesnú možnosť vyjadriť sa k návrhu na zrušenie predbežného opatrenia v písomnom vyjadrení zo dňa 3. 6. 2013 pod bodom 1. vzniesol námietku prekážky konania, ktorú náležite odôvodnil. Okresný súd Kežmarok v odôvodnení svojho rozhodnutia, ktorým zrušil svoje pôvodné uznesenie, nijakým spôsobom okrem citovania tejto námietky vznesenej žalobcom sa touto procesnou prekážkou nijako nezaoberal a v žiadnom rozsahu svoje rozhodnutie neodôvodnil.

Na základe podaného odvolania žalobcom zo dňa 25. 6. 2013, vo veci rozhodoval Krajský súd v Prešove, ktorý svojim uznesením sp. zn. 1 Cob 52/2013 zo dňa 26. 8. 2013 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd nijakým spôsobom v odôvodnení svojho rozhodnutia odvolacou námietkou spočívajúcou v prekážke konania sa nezapodieval. Nijakým spôsobom túto relevantne namietanú skutočnosť neposudzoval, k tejto sa nijako nevyjadril.

Na základe podaného dovolania, Najvyšší súd SR rozhodoval o dôvodnosti dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 Cob 52/2013 zo dňa 26. 8. 2013 a dovolanie odmietol. Najvyšší súd SR v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že namietaná vada konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. nespôsobuje vadu konania v zmysle

uvádzaného ustanovenia. Najvyšší súd SR nesprávne, nedôvodne a neakceptovateľne namietaný nedostatok považoval za vyriešený v postupe krajského súdu v zmysle svojho odôvodnenia a videl ho v postupe podľa ustanovenia § 219 ods.2 O. s. p. odvolacím súdom.

Žalobca nemôže súhlasiť s tvrdením, že ktorákoľvek časť odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu je reakciou odvolacieho súdu na jeho odvoláciu námietku vo vzťahu k prekážke konania. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí právne vysvetľoval podstatu a rozdiel medzi jednotlivými úschovami, pričom použitím ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p. sa nemohol stotožniť odvolací súd s dôvodmi súdu prvého stupňa v namietanom smere, keďže ten takéto vo svojom rozhodnutí taktiež nemal. Takto v procese rozhodovania súdu prvého stupňa, ani odvolacieho súdu, ich rozhodnutia nemali ustanovenie hodnotiace uvádzanú procesnú námietku žalobcu.

Napriek uvedenému Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí uviedol: „Pod odňatím možnosti konať pred súdom možno rozumieť taký vážny postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi znemožnila realizácia tých jeho procesných práv a povinností, ktoré sú mu občianskym súdnym poriadkom priznané za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. Procesná vada v zmysle §237 písm. f/ O. s. p. zakladá aj navrhovateľom namietanú absenciu riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, ktorú však odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, nezistil.“ Najvyšší súd SR odkázal svojim odôvodnením na rámcovú úpravu v ustanovení § 157 ods. 2 O. s. p. a tiež § 167 ods.2 O. s. p. a uviedol: „V opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku, alebo argument v opravnom prostriedku, ale len na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II.ÚS 78/05).“ Vzhľadom na konkrétnu obsahovú, vecnú a právnu stránku dovolaním napadnutého rozhodnutia mal NS SR za to, že právo žalobcu na riadne odôvodnenie rozhodnutia porušené nebolo, nedošlo preto k namietanej vade konania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.

Stážovateľ nesúhlasí s takým výkladom - interpretáciou právneho predpisu, pričom má zato, že ide o tak značný nesúlad, ktorý odôvodňuje korekciu ústavným súdom...».

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2 Cb 1/2004 zo dňa 7. 6. 2013 a Krajského súdu v Prešove uznesením 1 Cob 52/2013 zo dňa 26. 8. 2013 porušené bolo.

2. Uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 Cob 52/2013 zo dňa zo dňa 26. 8. 2013 zrušuje a prikazuje mu vo veci znovu konať a rozhodnúť.

3. Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Kežmarok v konaní vedenom pod sp. zn. 2Cb 1/2004 porušené bolo.

4. Okresnému súdu Kežmarok prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Cb 1/2004 ďalej konal bez zbytočných prietahov.

5. Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 4 256,46 €, ktoré je Okresný súd Kežmarok povinný mu zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

6. Krajský súd v Prešove je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastupovania za 2 úkony v sume 284,08 € do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. To znamená, že ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľka domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05). Uvedené osobitne platí v prípadoch, v ktorých sú osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd zastúpené kvalifikovaným právnym zástupcom, advokátom. Povinnosti advokáta vyplývajúce zo zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je advokát povinný vykonávať tak, aby boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, III. ÚS 236/07, III. ÚS 334/09).

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom...

V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, a označenie, proti komu sťažnosť smeruje.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť nespĺňa zákonom predpísané náležitosti, pretože sťažovateľka je kvalifikovane zastúpená advokátom:

- v petite sťažnosti sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru „*postupom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2 Cb 1/2004 zo dňa 7. 6. 2013 a Krajského súdu v Prešove uznesením 1 Cob 52/2013 zo dňa 26. 8. 2013*“, ktoré navrhuje zrušiť,

- ďalej sa v petite sťažnosti domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Cb 1/2004 a vyslovenia príkazu konať v tomto konaní bez zbytočných prieťahov.

K sťažnosti však sťažovateľka predložila splnomocnenie na zastupovanie advokátom „*vo veci: Ústavná sťažnosť proti uzneseniu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obdo/6/2014 zo dňa 28. februára 2014*“, ktoré v petite sťažnosti nenamieta a ani sa nedomáha jeho zrušenia.

Z uvedeného je zrejmé, že predmetné splnomocnenie nekorešponduje s petitom sťažnosti, ktorý je pre konanie pred ústavným súdom záväzný a vymedzuje rozsah samotného konania ústavného súdu o sťažnosti. Pritom ani samotný obsah splnomocnenia nezodpovedá uvedenému ustanoveniu § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka k sťažnosti nepriložila ani kópie rozhodnutí, na ktoré poukazuje a ktorými podľa jej názoru malo dôjsť k porušeniu jej v sťažnosti označených práv.

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľky nespĺňa už citované náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom. Ústavný súd pripomína, že takéto nedostatky zákonom predpísaných náležitostí nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Nedostatok, resp. nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí návrhu účastníka konania je v zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu dôvodom odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (podobne napr. IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 210/09, III. ÚS 32/2011). Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa ďalšími nárokmi v nej uvedenými nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. januára 2015